

צד א מ"י פ"ה מס' לו
וסמירות נפק סלכלה טו:

צחח ב ג ד מ"י פ"ה מס' לו

טוכניהם פ"ל 7 ופ"ג

הכלכה ה קמג עצן פג

טוטש"ע ח"מ ס"י קעל סעף

פלם סולמיין זמירות רצח מזוז אצטן
על עוגד כוֹבִּידָס [חצ'ון ג', ח'] חכ' כל במעות
סמלמיין צמם', געינן (ד', ס. ט) מפלנץין
דאס ייחדי נומל ניך כל אנטקיס נפצע
אלא את השדרה עד שייהה בה
ט' קבין וכבי'. מה עלי גז
דרכ' כל דסוי מקרי סדים לדומילין
יעלי ו' חילן בית כור ולע חומל
פעולויס מעין לגדות סלה ומוי סלה
וחמי מילקען מל סדים מא' זי
ז'ינו חטאנו נטרום נמלוכס ולודען
בכיפות ממע' קבין וטה לדומל בסוף
כמונות (ד', ק. ג') נומל ססוח
לגי' חניינן יהומ משבצינו
ו' גדרעינו זימט סלה סגיאם לי
ה' נטב' ממןש מעת [מןמא חמל]
סמןיש עיבור ממןש קערית כי' טמס
במוקס שטבצן צוות:

ברושים

ממנו עיגור ממנה קענית כי כס
סיא נמקוס שמברן זיילר:
סכל

ז' ציקו על של אבותם ואחת
נוזו למעלה שנאמר אמרת
ב' במקום שהיד שולחת בו
ב' צדק ומשפט מוכן בסארך
דבר שעשה פירות שנאמר
אבותי גנוו [אוצרות] ממון
ען חיים ולוקח נשות חכם
וילך לפניך צדק כבוד ה'
אנשי העיר: מתניתין דלא
כח קרע כל שהוא הרי הוא
ג' אמר אם קנה שם קרע
ה' תנאי ואליבא דרבנן שמעון
עד שהיא ארבע אמות ליה
ה' תשעה קבן לוה ותשעה
חצ'י קבן לוה ותשעת חצי
וילך לפניך צדק כבוד ה'
את המrown ולא את השובך
הבד ולא את בית החלהין
ל שיחלק ושמו עליו חלקיין
ו רוצחים אבל בומן שניהם רצים לא
ש אעפ' שניהם חוץ מיש פתחים
ת שאמרו חוץ מיש פתחים
ודהא בה שמונה אמות ליה
הבד ולא את בית החלהין
ל שיחלק ושמו עליו חלקיין
ו רוצחים אבל בומן שניהם רצים לא
ש אעפ' שניהם חוץ מיש פתחים
ודהא בה שמונה אמות ליה אלא שם'
א' תנן אין חולקין את החצר
ליה והתנייא שמונה אמות
בחורב או גודול או דערען לא
ונעה פחה יושך ריש לא
חפירה אמרין ריש יושך לא
אמות ליל כלכון אמרין
להו שירעו להולחטש אמות
אמות ליל כלכון אמרין
יהיך אביהן פחה. אמרת
חפירה אמרין ריש אליך וכו'
ל' אם יש ריש דוטפל
השתפיט פירות ובן
תרין שמשמץ יב שורו
ומספוא על שורו
הצד יושך אמות ליל
רות שיל רוחן לא ולמר
כשיער תמייש נובובית
טלטל החדר לבר הלהקה
שהלקיין בשווה דש לא
לשלוט פוי קוקה דמיין הבה:
אכלהה גג מקורה הקבוש
על ד' קסנין ותבוחה כל
קדורי ואנה שעריה לא
לצל בעלמא כשוחליךן
אבל

דרדא סימואה קמיה תニア אמרו עליון על בנימין הדצדיק שהויה ממונה על קופה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בזורת אמרה כלו רבינו פרנסקי אמר לה העבורה שאין בקופה של צדקה כלום אמרה לו רבינו אם אין אתה מפוננסקי הרי איש ושבעה בניה מותים עמד פוננסקה משל למים חלה ומטה למות אמרו אמרתך השרת לפני הקב"ה רבש"ע אתה מלמאכוי השרת לפניו הקב"ה כל המקדים נפש אחת מישראל אמרתך ^๖ כל המקדים נפש אחת מישראל קיים עולם מלא ובנימין הצדיק בכאילו שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים ממוותות הלו מיד קרוו לו גור דנו תנא והוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותו שנותיו ר' מושעה במונבו המלך שבובו אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשתיהן בזרות ותברו עליון אהיזו וכות אביו ואמרו לו אבותיך גנוו ור' ואני גנוו נגוטי אבותי מושימים נשקי אבותי ואבאותי גנוו דבר שאין הו שולט בו שנאי יאמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלהיהם פרי צדיק אבותוי גנוו לאחרים ואני גנוו לעצמי שנאמר אבותוי גנוו לאני גנוו לעולם הבא שנאמר אבאותי גנוו לאני גנוו לדייה הרי הוא אספס': ואם קנה בה בית דייה הרי הוא בכברشب"ג רתניה רבנן שמעון ב"ג אומר אם קנה בכאנשי העיר והוא תニア רבנן שמעון בן גמליאל הרואיה לבית דייה הרי הוא בגין האחזה יארבע אמות לוה ר' יהודה אמר עד שיהא בה ר' קבון לוה ולא את הגינה עד שיהא בה ר' עקיבא אומר בית רובע יולא את הטركלן וללא את הטלית ולא את המרחץ ולא את בעדר שעדר שיהא בה ארבע אמות לוה ובדי לוה יה הכלל וזה לאו אין חולקין ^๗ אימתי בזמנ שמי יחולקו ^๘ וכותבי החקלאות תניא נמי הוי אין חולקים את החצר עד פתחם ^๙ אמר רב הונא חצר מתחלקת נונתנן ארבע אמות לוה א"ר אסיפי ר' יוסי נומשל הדרה חסרא ^{๑๐} פתחים שהחצר יש להן ארבע אמות ושמונה אמות ושהאר חולקין בשווה היר נומשל שמונה אמות כנגד הפחה וארבע אמות פתחים וזה שיש לו פחה אחד נומשל ארבע אמות ונומשל שמונה אמות והשאר חולקין בשווה היר כהדרה חסרא אמר אבוי ^{๑๑} וכי קאמר מאמי עבידתייהו אמר אבוי ^{๑๒} וכי קאמר והחצר וארבע אמות ברוחב החצר אמר אמי אמר ארבע אמות לכל רוח ורוח: ולא אמר :

၁၇၆